

paa Finantsloven om denne Sag. Det kunde nu vel ventes, at Udvalget vilde foreslaa, at dette Andragende henvises til Finantsministeren, og forsaavidt kunde der jo siges at være gjort Noget for disse Bestillingsmænd, men jeg skal dog bede bemærket, at en Henvisning til Ministeren ikke for det forstkommende Finantsaar vilde føre til nogenjomhelst Forbedring af de Bedkommendes Vilkaar; det vilde først ved næste Aars Finantslov vise sig, hvorvidt Ministeren paa Grund af en saadan Henvisning af Andragendet vilde føle sig opfordret til at bringe et Lønningstillæg i Forslag. Der vilde altsaa gaa længere Tid hen, uden at disse Bestillingsmænd fik noget saadant Tillæg, og hvorledes det vilde gaa med et Forslag derom, er jo ogsaa i alt Fald usikkert. Jeg har talt med den høitagtede Finantsminister om, hvilken Form han mente, man rettest burde vælge, naar man ønskede at skaffe disse Folk et Tillæg og at skaffe det snart; thi man hjælper jo to Gange, naar man hjælper hurtigt. Han har ment, at et særligt Lovforslag vilde være den retteste Form, og vi have da ogsaa valgt at fremkomme med et saadant. — Om Forslagets Indhold skal jeg ikke paa dette Standpunkt udtale mig nærmere, idet jeg forbeholder mig at gjøre det, naar Sagen kommer til 1ste Behandling. Med disse Bemærkninger tillader jeg mig paa det Bedste at anbefale Forslaget til Thingets Velvillie.

Formanden: Exemplarer af det saaledes forelagte Lovforslag vilde blive omdelte.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Indbringelse ved Folkethingsmændene for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Kofod) m. fl. af „Forslag til Lov om Frihed for Bygningsafgift“.

S. A. Hansen: Det ærede Thing vil erindre, at der af to af Thingets ærede Medlemmer er indbragt et Forslag til Lov om Frihed for Bygningsafgift for visse Arter af mindre Leiligheder i Kjøbenhavn. Ved 1ste

Behandling af dette Lovforslag fremkom flere forskjellige Betænkkeligheder, flere forskellige Udtalelser om, hvorvidt man overhovedet vilde kunne gaa ind paa et saadant Forslag, hvorvidt man kunde antage, at en saadan Nedsættelse i Bygningsafgiften væsentlig vilde komme Leierne til Gode og ikke i mange Tilfælde maatte Gierne, hvorvidt man skulde tage et saadant Lovforslag af den Natur alene for Kjøbenhavn, om man ikke burde gaa videre og udstrække Lovens Bestemmelser ogsaa til det øvrige Land osv. Disse forskjellige Bemærkninger har Udvalget underkastet en omhyggelig Prøvelse, og det har tillige konfereret med den ærede Finantsminister om Sagen, idet man ønskede — saavidt muligt — at kunne dømme noget om Virkningen af et saadant Lovforslag, om den Betydning, det i finantfiel Henseende vilde have. Den ærede Finantsminister har været villig til — saavidt Tiden strakte til — at skaffe os temmelig værdifulde statistiske Oplysninger med Hensyn til dette Spørgsmaal. Udvalget kom — og det kom enstemmig — til det Resultat, at det vilde forsøge paa at udvide Grændserne for dette Lovforslag, til det hele Land, og vi have søgt i det Lovforslag, som jeg nu tillader mig at indbringe, at give den foreliggende Lov en saadan Udvidelse; men dette har medført, at det maatte betragtes som et nyt Lovforslag. Vi kunde nemlig ikke fremkomme med denne Udvidelse af det indbragte Lovforslag i Form af et Ændringsforslag dertil, vi maatte fremkomme dermed som et nyt Lovforslag, og det er saaledes, at Medlemmerne af det Udvalg, der blev nedsat angaaende det indbragte Lovforslag, som jeg før nævnte, nu ere Forslagsstillere af det nuværende Lovforslag. — Jeg skal kortelig yttre mig om Lovforslagets nærmere Indhold. Efter det tidligere indbragte Lovforslag var det kun de mindre Leiligheder i Kjøbenhavn, hvorom der var Tale, og det var foreslaaet at udvide den Frihed for Bygningsafgift, som nu er tilstede for Leiligheder paa 64 Kvadratalen til Leiligheder paa indtil 72 Kvadratalen. Udvalget er imidlertid efter megen Overveielse kommen til den Mening, at man burde udvide Forslaget fra at yde fritagelse for Leiligheder af indtil 72